

Gianni Rodari

literatura infantil de contingut axiològic

Una persona que escriu frases com la que encapçala aquest article, ja ens mostra el seu esperit crític. El que més admiro de Rodari és la seva capacitat d'unir imaginació, fantasia i creativitat amb contingut de valors humans. Els seus contes i novel·les sempre tenen un rerefons educatiu i lúdic alhora: el binomi perfecte. Aprendre gaudint, madurar fruit.

Toni Giménez

Seria una festa
per a tota la Terra
fer la pau
abans que la guerra.

GIANNI RODARI

Vaig descobrir Gianni

Rodari l'any 1977 quan estudiava la carrera universitària de mestre alhora que iniciava la meua professió de cantant-animador per a la mainada i l'he donat a conèixer en multitud de cursets per a mestres i també musicant alguns dels seus contes per convertir-los en cançó.

La literatura de Gianni Rodari desvetlla encara més la capacitat imaginativa del lector, en especial dels infants. Considerava els infants ciutadans de primera, amb dret a ser escoltats i tinguts en compte en tot allò que té a veure amb la comunitat social. Curiosament,

la llavor que ell va sembrar envers tot això ha donat fruits com el de les escoles de Reggio Emilia, a Itàlia, on pedagogs com Francesco Tonucci han arribat a crear els consells d'infants o les ciutats educadores en què es vetlla per tenir en compte de manera especial les necessitats dels nens i les nenes. Rodari és un revolucionari de la literatura infantil, però també ho és de la pedagogia del seu temps, realitzada enmig de la dictadura de Mussolini, que va prohibir la seva obra durant força temps. L'infant és considerat persona, abans que escolar, i es vetlla perquè desplegui totes les seves capacitats innates, en especial les relacionades amb l'expressió i l'art. Hem d'agrair a Gianni

Rodari haver creat una literatura axiològica i considerar els infants viatgers d'or de la fantasia alhora que ciutadans de primera.

Ressenya biogràfica

Gianni Rodari va néixer a Omegna, província de Novara, Itàlia, el 23 d'octubre de 1920, i va morir a Roma el 14 d'abril de 1980, en el transcurs d'una intervenció quirúrgica de la seva cama. El seu pare va ser forner i va morir quan ell tenia deu anys. Tenia dos germans més grans que ell. Va estudiar magisteri i exercí de mestre, al servei de la renovació educativa. Es va apuntar a les llistes del partit feixista, però, quan veié de prop quin pa s'hi donava, en va sortir. Fou també periodista, tot fundant i dirigint diverses publicacions, tant per a infants com per a joves i adults, i va ser director d'una col·lecció de llibres d'educació. Durant la Segona Guerra Mundial

